

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zabývá dílem Sa'adiho, kterého významní iránské vědci považují za v podstatě prvního učitele své doby, tedy před 700 lety. Učil morálce, vychovával a vzdělával iránské rodiny jako sociální reformátor. Je rovněž považován za jednoho z největších iránských básníků. Po dlouhou dobu, tedy až do nástupu moderního školství, to byla primárně díla Sa'adiho, která byla vyučována v iránských školách. Cílem této práce je komparovat dvě díla Sa'adiho, Bustan a Golestan, s dílem environmentalisty Alberta Bandury a jeho vzdělávací teorií. Za využití metody obsahové analýzy Sa'adiho děl jsou zkoumány jeho teorie týkající se výchovy a vzdělávání, dětské přirozenosti, fáze výchovy, stylů výchovy, cílů a podstaty výchovy a vzdělávání, zaměření se na dítě, důležitosti role učitele, metod učení, motivace a role trestu a podpory ve výchově a učení. Výsledek ukazuje, že jak Sa'adi, tak Bandura věřili v účinnost sociálního prostředí a percepce v učení a výchově. Zatímco Bandura je zastáncem kognitivních faktorů, Sa'adi upřednostňuje tradice.

KLÍČOVÁ SLOVA

Sa'adi, teorie učení, vliv prostředí, Bandura, metoda obsahové analýzy